

ת"פ 10740/06/20 - מדינת ישראל נגד רזיאל רווח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 מאי 2021

ת"פ 10740-06-20 מדינת ישראל נ' רווח(עציר)

לפני כבוד השופט יואל עדן

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

הנאשם:

רזיאל רווח (עציר)

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד ענבל חיים

ב"כ הנאשם עו"ד עינב יתח

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נשיאה או הובלה של נשק ללא רשות, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.5.20 בסמוך לשעה 18:40, רכב הנאשם על אופנוע ללא לוחית זיהוי ("האופנוע").

באותה עת, במסגרת פעילות משטרתית יזומה לאכיפה כנגד רוכבי טרקטורונים ואופנועים, הוצבו שוטרים ברחבי העיר. כאשר הבחינו השוטרים באופנוע עליו רכב הנאשם ללא קסדה לראשו, הורו לו לעצור בצד.

הנאשם בתגובה ניסה להימלט מהשוטרים בכך שהגביר את מהירות נסיעתו, עלה על מעגל תנועה ונמלט לרחוב אחר, שם ירד מהאופנוע והחל לרוץ לעבר רחוב אחר, שם הוציא הנאשם מתוך השיחים המקיפים חצר בניין ("הבניין"), תיק צד שחור קטן שהכיל אקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", בתוכו מחסנית המתאימה לאקדח ובה שישה כדורים מסוג 9 מ"מ, כאשר כדור אחד נמצא בקנה האקדח. על קנה האקדח הורכב מתאם למשתיק קול ("התיק עם הנשק").

בהמשך למתואר לעיל, הלך הנאשם כשהוא נושא עמו את התיק עם הנשק, נכנס לבניין ושם הסתתר מפני השוטרים.

דייר המתגורר בבניין, הבחין דרך מצלמות האבטחה בנאשם המסתתר והתקשר לדווח למוקד 100. בעקבות הדיווח הגיעו שוטרים לבניין ועצרו את הנאשם כשמתחת לרגליו התיק עם הנשק.

הנאשם במעשיו הנ"ל, נשא והוביל נשק ואבזר של נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו ועשה מעשים בכוונה להפריע לשוטר שהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

2. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו חזר הנאשם מכפירתו, הודה בכתב האישום המתוקן והורשע, וביחס לעונש הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 27 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה לעניין רכיב העונש. הצדדים הסכימו לגבי רכיב הקנס, בסך של 15,000 ₪, ובנוסף יוטל על הנאשם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. ביחס לחילוט האופנוע, יטענו שני הצדדים טיעון פתוח.

הראיות לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש הוגשו מטעם המאשימה הוגש הרישום פלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1).

מטעם הנאשם הוגשו תלושי שכר (נ/1).

טענות הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על בטחון המדינה ובטחון הציבור בישראל אשר היו עלולים להיפגע.

נטען כי עבירות נשק הינן עבירות בעלות השלכות חמורות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל הינה חמורה, אזרחים חפים מפשע עלולים להיפגע.

נטען כי כלי הנשק עוברים מיד ליד כדי לשמש מטרה לא חוקית, מדבור בסיכון של ממש הנובע הן מהחשש כי הנשק ישמש לפגיעה בביטחון המדינה ולפעילות עוינת והן לפעילות פלילית.

נטען כי שימוש בנשק על ידי עבריינים הפך תופעה בה נתקלים בתדירות גוברת. נטען כי קיימת סכנה בהחזקת כלי נשק בידי אנשים לא מורשים ובמיוחד כאשר הנשק נגיש, השימוש בו נעשה קל יותר ובהמשך תוצאותיו הוות אסון ועל כן נדרשת ענישה חמירה במטרה להרתיע את הרבים.

נטען כי העבירה של נשיאת נשק שלא כדין בעלת פגיעה פוטנציאלית גבוהה יותר בהשוואה להחזקת נשק, ובהתאם לכך העונש הקבוע בחוק חמור יותר לעבירה של נשיאה.

נטען כי על רקע היקף תופעת החזקת נשק בלתי חוקית ומשמעויותיה הקשות לציבור, בית משפט העליון קבע פעם אחר פעם את הצורך בהחמרת ענישה, ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה.

נטען כי בפסיקה נקבע שבמסגרת הענישה, יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי ולהגנה על הציבור וזאת בשל הסכנה הנשקפת לחיי אדם ובטחון הציבור מעבירות אלה. ואף לצורך בהרתעת עבריינים מלבצע עבירות דומות.

נטען כי **"החזקת נשק באופן בלתי חוקי הינה השלב הראשון לפני השימוש בו לביצוע פעולות עברייניות כאלה ואחרות"** ולכן יש לטפל כצעד ראשוני באלו המחזיקים ונושאים נשק באופן בלתי חוקי.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה וטוענת כי החזקת נשק או נשיאתו ללא רישיון מחייבת ככלל הטלת עונש מאסר בפועל, גם למי שאין לחובתו הרשעות קודמות בתחום הנשק. הדבר מתחייב בשל הנזק הפוטנציאלי הטמון בהחזקת נשק והם בשל הרתעה.

נטען כי עצם ההשגה של נשק בלתי חוקי ונשיאתו בציבור על ידי אדם בלתי מורשה מהווים סיכון ממש לשלום הציבור ובטחונו, משכך בעברות נשק ייסוג נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני שיקולים של אינטרס הציבור.

ב"כ המאשימה מפנה לנסיבות ביצוע העבירה, ולאור נסיבות אלו נטען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו 24-48 חדשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה הנוהגת ביחס לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ונטען כי העונש הראוי בנסיבות ביצוע העבירה הוא עונש מאסר בפועל ממושך.

לאור העובדה כי בקנה האקדח היה כדור ומחסנית עם 9 כדורים והעובדה שהנאשם הפריע לשוטרים למלא תפקידים שניסה להימלט מהם ולאור עברו הפלילי, ב"כ המאשימה מבקשת לגזור עונש של 27 חודשי מאסר, תנאי ארוך ומשמעותי וקנס כספי. נטען כי לא ניתן למקום את עונשו של הנאשם ברף התחתון, וכי העונש של 27 חודשים הינו סביר בנסיבות העניין.

לאור כל הנסיבות, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם 27 חודשי מאסר, קנס משמעותי שעליו הוסכם בסך 15,000 ₪, ומאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

5. לטענת ב"כ הנאשם לעניין נשיאת הנשק מדובר בנשיאת אקדח בשטחו של הבניין בלבד, ומצומצמת מאוד. נטען כי הנשיאה מסתכמת באיסוף הנשק על-ידי הנאשם מהשיחים וכניסתו לבניין, וכי מדובר בנשיאה קצרת זמן, ונטען כי מדובר באירוע שנמצא בגבול נסיבות החזקה, וזו נשיאה ברף הנמוך.

נטען מדובר בנשיאת נשק ממוקדת, בשונה מתיקים אחרים, ולא נעשתה נסיעה עם הנשק ממקום למקום ברכב, הובלה שלו או הבאה של למקום מסוים.

ב"כ הנאשם טענה כי לא הועלתה טענה שהנאשם החזיק בנשק למטרה מסוימת, וכי אין טענה שהנאשם נשא את הנשק כאשר תכנן להביא אותו למקום מסוים או לאדם מסוים ולשם כך נשאו.

ב"כ הנאשם סבורה ומבלי להקל בחומרה של עבירות הנשק, כי מדובר בעבירה המבוצעת בנסיבות ברף הנמוך, נשיאה נקודתית וללא מטרה.

ביחס לעבירת ההפרעה לשוטרי נטען כי **"מדובר באירוע שנמשך שניות, 800 מטרים, החל ונגמר מיד עם מעצרו של הנאשם, נעצר ללא בריחה והתנגדות, מסר את התיק לשוטרים, לא ניסה לזרוק או להעלים אותו"**.

ב"כ הנאשם טענה כי הענישה בעבירה של הפרעה לשוטרי לא תהיה מוחשית אלא לרוב תהיה בדרך של מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה ביחס לקביעת מתחם העונש ההולם, ונטען כי בנסיבות חמורות יותר נקבע מתחם עונש הנע בין 15-30 חודשי מאסר, וכי לאור פסיקת בית המשפט העליון ונסיבות האירוע, יש לקבוע מתחם שתחילתו ב- 13 חודשים.

באשר למיקום הענישה בתוך המתחם, צוין שהנאשם יליד 1992, הרשעתו האחרונה בגין עבירה מינואר 2016, ונטען כי **"ב-4 שנים האחרונות ערך שינוי ניכר בנסיבות חייו, הוא ניסה לעלות על דרך ישר, החל עבודה מסודרת"**. ב"כ הנאשם הגישה את תלושי השכר של הנאשם (נ/1), וטענה כי הנאשם עבד באופן רציף עד לסוף שנת 2019 אז עבר הנאשם עבר תאונת דרכים לא פשוטה, בעקבותיה מטופל.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נותר ללא פרנסה מאז התאונה שאירעה בסוף 2019 ובשל מגפת הקורונה, מה שהוביל ככל הנראה להתדרדרות הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם **"מבין את הטעות שלו ומתחרט, לוקח אחריות, הוא הודה מיד ללא צורך בשמיעת ראיות, הבאת עדים, חסך זמן שיפוטי"**.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם היה עצור בתקופת הקורונה, שהייתה תקופה קשה, כמו כן הנאשם נעצר ימים ספורים לאחר הולדת ביתו, והוא עצור כמעט 10 חודשים.

נטען כי אכן מדובר בנאשם שלא נעדר עבר פלילי, אך המדובר בעבר פלילי משנים רחוקות יותר, התבקש ליתן משקל ליתר הנסיבות לקולא, ולקבוע ענישה בתחתית המתחם.

הנאשם אמר: **"אני מאוד מתחרט, עשיתי מעשה שלא הייתי צריך לעשות, אני רוצה שבית המשפט יקבל עלי, אני מביע חרטה, ואני מאחורי סורג וברית, את המעשה שלי את הלקח שלי למדתי."**

רעיינו של הנאשם הוסיפה: **"אני רוצה לומר שאני מגנה בכל צורה אפשרית את המעשים של בעלי, אני לקחתי את המעשה בצורה מאוד מאוד חמורה, המשפחה שלנו כמעט התפרקה, אם לא היתה תינוקת לא הייתי נשארת איתו, הוא אמר שהוא יצא מהעולם הזה, לקח לנו המון זמן, אני לא מעכלת איך שזה קרה, מרגישה שהאדמה פתחה את פיה ואני נפלתי בפנים, אבקש שבית המשפט יתחשב בנסיבות."**

הערכים המוגנים והענישה בעבירות אלו

6. הנאשם ביצע עבירה של נשיאה והובלת נשק, בכך שנטל ונשא נשק בדמות אקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", בתוכו מחסנית המתאימה לאקדח ובה 6 כדורים מסוג 9 מ"מ, כדור אחד נמצא בקנה האקדח ועל האקדח מותקן מתאם למשתיק קול, ובנוסף ביצע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, עת נמלט בנסיעה על אופנוע ללא לוחית רישוי וללא קסדה, משוטרים שהיו במקום והורו לו לעצור.

בביצוע העבירות פגע הנאשם באינטרסים המוגנים שהם הגנה על שלום הציבור, ביטחון הציבור ושלטון החוק.

עבירות נשק, מאופיינות בחומרה המחייבת מענה עונשי ראוי ומרתיע, בשל הסיכון הטמון בהן לשלום הציבור וביטחון, והגנה על שלטון החוק. עבירות אלו חמורות, יש בהן כדי לפגוע בביטחון הציבור וביטחון המדינה, ולהקים מסוכנות רבה, וקיימת חשיבות לשיקולי ההרתעה בענישה בעבירות אלו.

ר' את הדברים שנאמרו בע"פ 7502/12 בסאם כוויס נגד מדינת ישראל (25.06.13):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

ר' גם ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס (19.4.2004)

"גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת בארץ - זמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל

**להסלמת האלימות העבריינית והאידאולוגית כאחד - מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם
והחמרה ברמת הענישה".**

7. כאמור הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תטען לעונש מאסר ברף של 27 חודשים, מאסר על תנאי וקנס מוסכם, ובא כוח הנאשם תטען טיעון פתוח לעונש, למעט הקנס.

זהו טווח ענישה מוסכם, שהוא תוצאת "מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..." ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013).

ביחס לשאלה האם יש צורך בקביעת מתחם עונש הולם כאשר נקבע טווח ענישה מוסכם, אפנה לע"פ 512/13 דלעיל בו צוטטה בהסכמה הגישה לפיה במקרים בהם קיים ספק אם הסדר עומד במבחנים אשר נקבעו לשאלת כיבוד הסדרי טיעון, מצווה בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ואת העונש במסגרתו. משכך, משנקבע טווח מוסכם, קביעת המתחם שמורה למקרים בהם קיים ספק בכיבוד ההסדר.

לאור טווח הענישה המוסכם במסגרת ההסדר, ונסיבות ביצוע העבירות, אינני מוצא מקום לספק בכיבודו, ואין מקום לקביעת מתחם.

8. להלן אפנה לפסיקה בעבירות נשק. מובן כי כל מקרה ונסיבותיו, ויש לאבחן את הנסיבות בהתאם לענייננו.

בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון המחסנית שהכילה 14 כדורים ואשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה, הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך, כשהוא נושא עימו ברכב ולאחר מכן במכנסיו את האקדח, וכשהגיעו שוטרים, השליכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 34 חודשי מאסר. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי "אכן העונש שנגזר על המערער במקרה דנן אינו מן הקלים, אך אינו חורג באופן מהותי ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה", וצוין עברו הפלילי המכביד של המערער והעובדה כי זמן קצר קודם לכן סיים לרצות מאסר.

בע"פ 2398/14 ענאן אלהזייל נגד מ"י (8.7.2014) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של אחזקת נשק ותחמושת, בכך שנתפס כשהוא מחזיק ברכבו, בקופסה גלויה במושב הנוסע הקדמי, אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש על 10-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.

בע"פ 5604/11 נידאל נאסר נ' מ"י (5.10.2011) - המערער הורשע בבימ"ש המחוזי בעבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת) לאחר שבביתו נתפסו אקדח מסוג ברטה 9 מ"מ קצר ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים. בית המשפט המחוזי השית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך

שצוין כי "צדק בית המשפט שהשית על המערער עונש מאסר בפועל התואם לרף הענישה המקובל במקרים דומים".

בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מ"י (21.2.12) (אליו הפנתה ב"כ המאשימה) הורשע המערער בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ובגין אלו הוטל עליו מאסר למשך 24 חודשים. על פי כתב האישום המתוקן, המערער נסע ברכבו אחרי שהסליק בו אדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח, והאקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. המערער היה נעדר עבר פלילי למעט עבירה שלא מסוג זה. הערעור נדחה.

בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' סמיר בסל (8.3.2017) הורשע המשיב בעבירה של החזקה ונשיאת נשק, בכך שלקח לבקשת קרוב משפחתו תת מקלע ומחסנית, הובילו למקום מסתור והחזיקו שם כשבוע ימים והעביר לקרוב משפחה אחר את הנשק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 9 חודשים ל - 3 שנות מאסר, והטיל 12 חדשי מאסר, ובית המשפט העליון החמיר את העונש ל - 18 חודשים תוך שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם.

בע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017) הורשע המערער בעבירה של נשיאת והובלת נשק ללא רשות ובעבירה של נשיאת והובלת תחמושת בלא רשות, בכך שנשא והוביל תת מקלע מאולתר, קת המתאימה לרובה סער, שתי מחסניות ריקות וקופסא של 50 כדורים, והחביא הכל בארון בחנות, והנשק והתחמושת נותרו ברשותו כחצי שנה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם של 14 עד 36 חדשי מאסר בפועל וגזר 18 חדשי מאסר בפועל. הערעור נדחה, בדעת רוב, תוך שצויינה הסכמה על כי יש להעמיד את המתחם על 10 עד 30 חדשי מאסר.

בע"פ 8133/15 מדינת פראס יונס נ' מדינת ישראל (5.4.2017) המערער הורשע בבימ"ש המחוזי בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, וכן עבירות של נהיגה ללא רישיון, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, בכך שנהג ברכב ללא רישיון, האיץ כשראה משטרה, אחר שהיה איתו ברח עם תיק ובו שני חפצים דמויי תת מקלע מאולתר, קופסא המכילה תחמושת ושלוש מחסניות, ותחמושת נוספת נתפסה ברכב. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, והערעור נדחה, תוך שצוין כי העונש נוטה לקולא.

הענישה

9. כאמור, הנאשם ביצע שתי עבירות. בתחילה, בתגובה להוראת שוטרים לנאשם לעצור, הגביר הנאשם את מהירות נסיעתו, עלה על מעגל תנועה שבצומת, נמלט וירד מהאופנוע ורץ לעבר רחוב סמוך אחר, ואז הוציא מתוך שיחים תיק שהכיל את האקדח עליו מורכב מתאם למשתיק קול ובתוכו מחסנית המתאימה לאקדח ובה שישה כדורים מסוג 9 מ"מ, כאשר כדור אחד נמצא בקנה האקדח, לקח את התיק עם הנשק, נכנס לבניין והסתתר שם מפני השוטרים.

אומנם הנאשם לא עשה שימוש בנשק אך הנזק והסיכון הפוטנציאליים הגלומים במעשיו הינם רבים, בפרט כאשר מדובר בהחזקת נשק עם תחמושת וכדור בקנה.

לעבירת הנשק החמורה קדמה העבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. אין לקבל את הטענה המפחיתה מחומרת עבירה זו, בנסיבות ביצועה, וגם לביצוע העבירה הזו, בנסיבות החמורות של ביצועה, יש לתת ביטוי בענישה.

10

10. הנאשם יליד 1992, ולחובתו עבר פלילי (1/ת) בעבירות של סיוע לתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר (2016), איומים (2013), נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, נהיגה פוחזת של רכב (2012), איומים, הפרת הוראה חוקית (2 עבירות) (2010), הפרת הוראה חוקית (4 עבירות), הסגת גבול פלילית (2010), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תגרה (2010), תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (2010). לנאשם גם הרשעות מבית משפט לנוער מהשנים 2007-2008 בגין עבירות של תקיפה סתם, תקיפה כדי לגנוב, הפרת הוראה חוקית (8 עבירות), החזקת נכס חשוד כגנוב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ואי הרשעה משנת 2005 בגין עבירה של תקיפה סתם. בגין חלק מההרשעות ריצה הנאשם מאסרים בפועל.

הנאשם בעל עבר פלילי, אשר מחד איננו בעבירות נשק, אך מנגד כולל שורת עבירות חמורות כאמור לעיל. במסגרת שיקולי הענישה יש להביא לקולא את קבלת האחריות המלאה של הנאשם, ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו.

כמו כן הנאשם, למרות העבר המכביד, צעיר, יליד 1992, נשוי ואב לילדים, ואכן מאז ביצוע העבירה האחרונה חלפו מספר שנים.

כמו כן, עיון בתלושי השכר אשר הוגשו מראה כי הנאשם עבד עד לסוף 2019, ולכך ולתאונה שעבר גם ינתן משקל. מנגד, שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים צריכים גם הם לבוא בשיקולי הענישה.

11. לאחר בחינת מכלול הנסיבות, אינני מוצא כי יש בענישה ברף העליון של טווח הענישה המוסכם כדי ענישה המחמירה עם הנאשם.

חומרת העבירות וחומרת נסיבות ביצוען, לצד העבר הפלילי המכביד, ולאור הצורך בהחמרה בעבירות נשק, מביאים למסקנה כי הענישה ברף העליון של ההסכמה, הינה ענישה ראויה בנסיבות הענין.

למרות האמור, מצאתי לנכון להטיל מאסר אשר הינו מתחת לרף העליון האמור, לאור הנסיבות האישיות, היות הנאשם צעיר ואב לילדים, ומסיבות אלו בלבד.

מכל האמור, הענישה תהיה מתחת לרף העליון בטווח העונש המוסכם, ולצידה הקנס המוסכם ומאסר מותנה.

10. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים. תקופת המאסר תחושב מיום מעצרו ה - 13.7.2020.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה לפיה הורשע או כל עבירת נשק מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 15,000 ש"ח או מאסר למשך 50 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשפ"א, 20/05/2021 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

הוקלדעלידיחנהפלקר